

Les mateixes obligacions, els mateixos drets

Aquest any més de 700.000 persones a Catalunya han vist com els seus drets han estat reconeguts gràcies a la llei promoguda pel govern de Zapatero, i que ha comptat amb el suport de la resta de forces polítiques, exceptuant el PP i UDC. El passat mes de juliol milions de persones van sortir al carrer, coincidint amb el dia de l'orgull gai per celebrar aquesta conquesta de la democràcia.

Aquesta llei, amplia així els drets fonamentals de la societat a un 10% de persones del mateix sexe que fins ara per la seva orientació sexual estaven discriminades. Les institucions tenen el deure de vetllar i fomentar l'igualtat de tota la ciutadania. No només es tracta de canviar les lleis, es tracta igualment de garantir la llibertat i la no discriminació. Per això de la mateixa manera que s'han creat plans d'anàlisi i actuació transversal al voltant de la problemàtica de la dona, de la joventut i de la immigració, també deuen iniciar iniciatives similars respecte als homosexuals.

L'adopció de nens per part de persones homosexuals, dret que també reconeix aquesta llei, pot ser a estat el punt més discrepant. Els últims estudis realitzats al nostre país respecte a aquesta qüestió, i que curiosament van estar encarregats pel govern autonòmic de Madrid del PP, desvelen que els menors no mostren cap problema psicològic ni cap diferència important respecte a un criat amb una parella heterosexual, l'única diferència a destacar es el respecte que aquests menors tenen cap a les minories socials, superior als xiquets de parelles heterosexuales.

Espanya s'ha convertit així en el quart país de tot el món en aprovar una llei en contra de la discriminació i a favor de

la igualtat de les persones. Darrera d'ell i de cara a l'any que ve Andorra aprovarà una llei molt similar a la nostra i altres països de la Unió Europea faran el mateix.

MVA

La nova llei d'Educació arriba al Congrés

La nova llei d'educació, la LOE que ja ha arribat al Congrés, ha originat de nou les crítiques del PP i l'Església. Però a banda de les falses crítiques, analitzem realment amb la llei a la mà, els canvis que provocarà la seua aplicació.

Un dels punts criticats de manera interessada ha estat el de la religió. Primer perquè l'únic que canvia és que la religió no sigui avaluable, és a dir, no faci mitja amb la resta d'assignatures. La religió es d'oferta obligada a tots els centres, qualsevol persona que vulgue estudiar religió ho podrà fer. Els que decideixen no cursar-la tindran una assignatura alternativa que es regularà per decret.

Altra mida important és que l'administració establirà la proporció d'alumnes amb necessitats específiques per cada centre. Fins ara per exemple, més del 70% dels alumnes immigrants es matriculen a les escoles e instituts

públics, la nova idea és que els centres adscrits i privats, molts d'ells catòlics, acullin una proporció major d'aquests nens que normalment requereixen més atenció i poder proporcionar així una major qualitat i atenció als alumnes que estudien en centres públics.

A part, els alumnes passaran de curs amb dos suspens i repetiran si tenen quatre. Les comunitats decidiran si l'alumne repeteix o passa de curs amb tres assignatures suspeses.

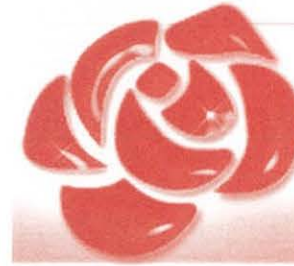
Totes les lleis siguen del govern que siguen porten crítiques, i quan se parla d'educació encara més, però davant de tot això, un govern té l'obligació de garantir a les famílies que l'educació sigui gratuïta a tots els centres finançats amb diners públics.

Una mestra

Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)-Agrupació d'Ulldecona

PSC

e-mail: ulldecona@socialistes.org - http://ulldecona.socialistes.org
Carrer Major 113 - 43550 Ulldecona - Tel. 977 44 48 60 - Fax 977 44 52 98

La ROSA
D'ULLDECONA I BARRIS

PSC

Ulldecona

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL PSC D'ULLDECONA Núm. 58 - Desembre 2005

L'Espanya plural

Estem assistint aquest dies, entre un clímax crispat però sobretot delicat, a la renovació per part de les Comunitats Autònomes dels seus estatuts. Primer va ser el de la Comunitat Valenciana, aprovat per un ampli consens, tant a les Corts Valencianes com a Madrid.

Després ha vingut l'acceptació a tràmit del nostre estatut, el de Catalunya. Un estatut que ha estat el tema central polític a tot l'Estat i que donarà molt que parlar. La seva aprovació no serà fàcil. Ara per ara hi ha punts que es tindran que modificar per l'adequació d'aquests a la constitució, i on totes les forces tindran que cedir perquè Catalunya tingui un nou estatut. Diàleg i negociació, no hi ha una altra sortida.

Altres comunitats com Galícia, Aragó o les Illes Balears esperen els resultats per presentar els seus projectes de nous estatuts.

Durant els darrers 8 anys amb el PP, el centralisme i la falta de diàleg va ser la tònica. Ara el PSOE té l'oportunitat de portar a bon port el que suposa una nova transformació de l'Estat. No es tasca fàcil, però o la fa l'actual govern o no

la farà cap altre, ja que el l'altre gran partit d'Espanya que podria fer-ho tots sabem el que pensa sobre aquesta qüestió.

És temps d'arribar a consens, i no caure en la trampa de creure en el discurs fàcil, perillós i de confrontació amb les altres comunitats que practica el PP. Si ho aconseguim i ho fem bé, podrem dir que s'obrirà una nova etapa, fent avançar tant el nostre país (Catalunya), com també la resta de l'Estat.

OMM

El PP i l'Estatut

L'aprovació de la proposta de nou Estatut d'Autonomia a Catalunya ha causat un gran daltabaix en la política espanyola. El passat 30 de setembre de 2005, el Parlament de Catalunya, després de mesos de negociacions va aconseguir acordar el text final d'una proposta consensuada de nou Estatut que ara haurà de ser negociada amb els representants de les Corts Generals, tenint present que és al Congrés i al Senat a qui correspon l'aprovació de l'Estatut, que posteriorment ha de ser sotmès a referèndum a Catalunya. Gairebé el 90% dels diputats i de les diputades catalanes (120 de 135) van votar a favor de la proposta. El PP, una vegada més, es va quedar al marge, la qual cosa va impedir negociar una proposta amb la que s'haguessin pogut sentir més còmodes.

Ara, l'estratègia que està seguint el PP és la de la crispació i la ruptura de l'enteniment mutu que tant promou l'actual govern central. En lloc de buscar la manera d'aconseguir un acord entre totes les forces polítiques, el que fa el PP és desqualificar la proposta de nou Estatut, oposar-se a la seua tramitació parlamentària i gastar 83 milions de pessetes en una campanya propagandística per a manipular l'opinió de la majoria dels no-catalans i posar-los en contra nostra.

Com sempre, la seua estratègia no és la del diàleg, sinó la del «ruido». Els populars no busquen fórmules alternatives al concepte nació per a reflexar en l'Estatut el sentir de la majoria dels catalans, tot acomodant-ho a les disposicions

constitucionals i a l'interès general com el PSOE intenta fer. Tampoc plantegen un nou model alternatiu de finançament, tot i que totes les Comunitats Autònomes (també les governades pel PP) són conscients dels problemes de finançament existents, fruit de les competències transferides en els últims anys (sobretot en sanitat, des de 2002).

En aquest context, el més desitjable seria que totes les forces polítiques cedissin una mica, com en qualsevol procés negociador. L'objectiu final hauria de ser aconseguir aprovar amb un ampli suport a Madrid un text que respectés els límits establerts per la Constitució i que permetés vertaderament millorar la situació actual. De totes maneres, de moment, el PP no sembla estar per la «labor».

Lucas

Galícia ara, també socialista

En tot sistema polític democràtic, tant important és l'existència d'un partit fort, capaç d'articular un govern estable que, com l'existència d'una oposició capaç de convertir-se en alternativa al govern de torn. Això és precisament el que ha fallat a Galícia durant molts d'anys, i per tant ha permès un govern molt peculiar (com ell és) a **Manuel Fraga**, que va ser Ministre amb Franco entre 1962 i 1969.

No obstant això, per fi ha canviat l'escenari polític gallec. En les eleccions autonòmiques, el **PSdeG** va aconseguir un extraordinari increment del número de vots i escons, passant dels 17 de la legislatura anterior a 25, de manera que tot i la caiguda del **BNG**, que va passar de 17 escons la legislatura anterior als 13 actuals, la suma d'ambdós (38 escons) és suficient per a desbancar al **PP**, amb 37 escons, del govern gallec. Una bona notícia, sense cap dubte, per a tots els progressistes i persones d'esquerres del país; i un exercici d'higiene democràtica que feia molta falta.

Ara, el **PSdeG** i el **BNG**, amb **Emilio Pérez Touriño** al capdavant, tindran quatre anys per intentar afrontar els grans reptes que afecten a aquesta Comunitat Autònoma (despoblament, potenciació del sector pesquer i alimentari, impuls de la indústria...).

Este nou panorama polític ha estat aprofitat pel **PP** per

a posar el crit al cel. Este partit ja ha advertit que **Galícia** està a punt d'entrar en una via molt perillosa com la seguida per Catalunya o el País Basc, les conseqüències de la qual poden ser desastroses per a la **unitat d'Espanya**. Oblida el **PP**, que esta Espanya que tant defensa es un Estat amb gran **pluralitat de nacionalitats i regions**, com molt bé reconeix l'art. 2 de la Constitució, i l'únic risc de fractura del país és el manteniment d'una conducta tancada, radicalitzada i contrària a l'enteniment entre els partits polítics i els pobles d'Espanya, que ha estat la dinàmica seguida pel **PP** els darrers anys.

JF

Conclusions de la Comissió de l'11-M

Perfi la Comissió de l'11-M va arribar a unes **Conclusions** que el Plenari del Congrés dels Diputats va aprovar en la seva darrera sessió abans de les vacances d'estiu. La veritat és que la Comissió només ha servit per a ratificar les posicions que les diferents forces polítiques tenien ja abans que la mateixa es posés en marxa i per a mostrar una vegada més l'**aïllament del PP** a escala nacional.

D'una banda, el **PP** va votar en contra de tots aquells punts en els que es feia referència a la **imprevisió del govern popular** presidit per **José María Aznar** i a l'**intent d'ocultació d'informació** portada a terme pel mateix govern, amb **Ángel Acebes** com a cara visible. La resta de forces van fer pinya i van votar tots aquests punts, de manera que al final va quedar reflexada de manera clara la **mala fe del govern anterior en la gestió de la informació**.

En aquest mateix sentit, convé destacar que el fet de no transmetre una determinada informació fins que no està

contrastada no és mal vist pels ciutadans, perquè pot facilitar les investigacions i pot evitar alarmismes innecessaris. Vegi's si no el **cas britànic**, on després dels **atemptats del 7 de juliol a Londres**, el govern va racionar la informació durant varios dies. El que la ciutadania no accepta és que intenten manipular-la. El **govern britànic de Tony Blair** en cap cas va apuntar després dels horribles atemptats que hi havia dues hipòtesis sobre les que la policia estava treballant: l'**IRA** i el terrorisme d'**Al Qaeda**. Aquesta és la diferència. La limitació en la informació és comprensible; la manipulació i l'engany ni és comprensible ni és acceptable. I d'aquí la **reprovació del govern de José María Aznar**.

D'altra banda, en les **Conclusions** s'inclouen una sèrie de punts que van ser votats per totes les forces polítiques per a fomentar la **cooperació internacional** per a lluitar contra el terrorisme i per a **assistir a les víctimes**...

De manera que hem de començar a entendre que la **lluita contra el terrorisme** no només implica redoblar els esforços en matèria de **seguretat**, sinó que passa també per l'augment dels nivells d'**ajuda al desenvolupament**, la reforma del sistema de **comerç internacional**, la millora en la gestió del **deute extern** i la promoció de la **democràcia** en els països en vies de desenvolupament.

LMO

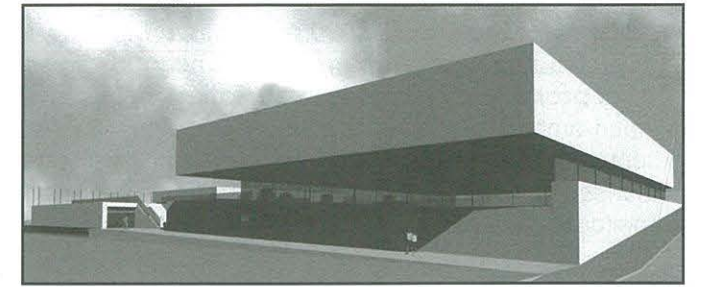
Pluja d'inversions a Ulldecona

Ara fa una mica més de 2 anys que es va produir el canvi de govern a Ulldecona. A mig camí per tant del mandat, el programa d'actuació dels dos grups a l'Ajuntament es troba en una fase molt més avançada dels que molts hagueren pogut imaginar.

Durant l'últim any han visitat Ulldecona més conselleres i consellers que a cap altre mandat, el que fa que hi hagi unes molt bones relacions entre el govern local i la Generalitat.

Els grans projectes estan en marxa, el **nou pavelló polisportiu**, el **nou centre de salut** (tot finançat pel govern de Catalunya) o el **casal de joventut**, les obres al **Teatre Orfeo**, al **Castell** i un **nou gimnàs a l'Institut** que ja han començat. Altres ja han vist la llum, com la **nova oficina de turisme**, ubicada a l'estació, el **centre d'interpretació de les pintures** o el **nou camp de gespa artificial**.

A nivell de comunicacions, i gràcies a la Taula del Sénia, la voluntat de tenir **més trens** s'ha fet realitat. Com han canviat les coses en poc temps! D'haver de tallar les vies, anar de judici amb Renfe i tancar l'estació, a que l'estació sigui l'oficina de turisme i a que paren més trens, el que

beneficia sobretot als estudiants.

Actualment Ulldecona és una de les poblacions de les Terres de l'Ebre que més esta creixent, així ho demostren les estadístiques. I no només en població, sinó també en creació de llocs de treball, gràcies a les noves gestions per incrementar el nombre d'empreses, nombre de habitatges en construcció i també de diferents serveis socials.

Enhorabona equip de govern!

Executiva local PSC

Valoració Festes majors 2005

Ja estem al mes de novembre, i encara es recorden les festes majors. Sense dubte unes molt bones festes que a molts ens costarà oblidar-les. En una enquesta feta a 10 persones anònimes, la majoria joves, 8 han dit que l'organització i realització és bona, i les altres 2 han dit que regular tirant cap amunt.

Per lo tant podem dir que han sigut unes festes molt recordables per a la majoria. Hem pogut veure com el govern es preocupava pel que havia muntat i anava a tots els actes per veure com funcionen, i fins i tot hem pogut veure en algun moment a algun d'ells fent fotos que al dia següent es podien trobar penjades a la web.

També cal destacar la elevada participació que hi ha hagut a quasi tots els actes, així com el fet de que les entitats locals han treballant de valent organitzant les seves respectives activitats.

Un dels primers actes va ser el ball de mantons per a adults, amb la participació de moltíssimes parelles. Sens dubte és un dels actes en que es pot apreciar més la participació del poble i podem fardar de tenir un dels balls de mantons més populars i característics de les Terres de l'Ebre.

Parlant de bous han estat molt participatius per part de la gent i la gent ha sortit bastant contenta, sovint vam poder

observar com molta gent falduda anava a fer el berenar i a passar-s'ho bé. L'únic que hi va haver un tema amb una mica de polèmica que va ser un petit problema tècnic. Però aquest problema es va solucionar, la comissió de bous va prometre un dia més de bous, i això es va complir. I finalment sobre lo de la culpa, l'alcalde ho va deixar molt clar a la tele assumint-la tota i demanant disculpes a les persones afectades. I d'errors tots en tenim.

També vam poder observar com la gent jove anava als actes que se'ls dedicaven ja sigui la carpa, el sopar jove o el concert de **FUNDACION TONY MANERO** que va ser tot un èxit, tant en la participació de la gent com el grup que es va portar que al parèixer va ser encertat.

Cap al final de les festes vam poder veure la Festa dels gegants on pobles de prop les nostres terres van portar els seus grallers i gegants i va ser una festa agradable per a tothom, igual com la de les carrosses, on les entitats hi participen.

Finalment, vam dir adéu a les festes amb un majestuós castell de focs, on tots volíem que les festes no s'acabessin, però tot té un principi i un final. Fins l'any que ve.

TMB